

**[Skjerbæk.]**

foreslaas. Udgangspunktet for Lovforslaget er de Konventionsudkast, der blev vedtaget i Genève, og Love i fremmede Lande, som giver Ferie; men hvis man ser paa alle disse Lovbestemmelser og Konventionsudkastene, saa vil man se, at der alle Vegne er stillet visse Krav om en vis Samhørig-  
 hed mellem Arbejderen og den Virksomhed, i hvilken han tjener sit Brød, som Betingelse for at indrømme Ferie.

Konventionsudkastene taler om, at man skal have været et Aar i samme Virksomhed. Det svenske Forslag, som er udarbejdet af sagkyndige — jeg ved ikke, om det endnu er fremsat i Rigsdagen — regner med 4 Maaneder; i Tyskland er Regelen, at man skal have været et halvt Aar i samme Virksomhed, i Østrig 1 Aar, i Belgien 1 Aar, i Finland 1 Aar, i Norge 1 Aar. Kun ganske enkelte Steder synes man at faa Ferie uden en vis Tids Arbejde forud.

Jeg skal ogsaa henvise til, at det Materiale, som er stillet til Udvalgets Raadighed, viser, at man ogsaa i de danske Organisationer, som har forhandlet sig til Rette om Ferie, har sat Frister af lignende Art. Der findes f. Eks. i Bilag 2 til Betænkningen Oplysning om, at Dansk Tjenerforbund i Tiden mellem 1. August 1936 og 1. Juni 1937 har sluttet en Overenskomst, hvorefter der gives Ferie efter et Aars Tjeneste i samme Forretning 1 Uge, efter 2 Aars Tjeneste 2 Uger. Forbundet for faglært Køkkenpersonale: efter 6 Maaneder 4½ Dages Ferie, derefter ½ Dag for hver Maaned indtil 1 Aar, mellem 1 og 2 Aar 1 Uges Ferie, og efter 2 Aar 2 Ugers Ferie. Det er netop de Principper, som vi har taget som Udgangspunkt for de Ændringsforslag, vi har stillet med Hensyn til Lovforslagets Rækkevidde.

Men ogsaa paa andre Punkter har vi ment, der maatte gøres en Begrænsning. Det gælder for det første de snævre Forhold, hvor det drejer sig om, at en Person arbejder hos en Ægtefælle, hos Forældre eller Adoptivforældre eller omvendt hos et Barn eller Adoptivbarn — den Situation kan ogsaa forekomme. Vi mener, disse Forhold maa være helt uden for disse Ferieregler, ellers kommer man ud i det urimelige; den sidste ærede Taler har ogsaa været inde paa dette Problem. Man kan komme ud for den Situation, at hvis en Søn i den lovbestemte Ferie vil hjælpe sine Forældre i deres Forretning og faar Vederlag derfor, selv om det maaske kun er en Kop Kaffe om Dagen, er han Lovbryder og hjemfalden til Straf,

fordi han har overtraadt Lovens Bestemmelser, saadan som de er udformet i § 7. Vi mener, at disse snævre Forhold bør være uden for en Lov af denne Beskaffenhed. Dette udelukker naturligvis ikke, at en Arbejder, som hører til en Organisation, har den samme Ret til Ferie, som tilkommer andre Medlemmer af hans Organisation, i det Arbejdsforhold, hvori han maaske staar til en nær Slægtning; men vi mener ikke, der er nogen Anledning for Lovgivningsmagten til at blande sig i, om han bruger sin Ferie til at hjælpe sin Fader og Moder eller andre ham nærstaaende Personer.

Vi har endvidere ment, at man skulde undtage de Forhold, hvor en Person udelukkende lønnes med Andel i Udbyttet, hvor vedkommende saa at sige er Part-haver, selv om han maaske ikke har indskudt Kapital paa samme Maade som den, der staar som Chef. Vi har i Ændringsforslag Nr. 3 udtrykkeligt skrevet, at vi ikke mener, at de provisionslønnede skal gaa ind under denne Regel, og vi har ogsaa givet vor Tilslutning til det Ændringsforslag, der er udformet fra Ministerens og Flertallets Side, hvor et lignende Problem er berørt. Endvidere har vi ment, at man skulde sætte uden for Loven de Forhold, hvor en Persons Arbejde er af helt sæsonmæssig Karakter, naar Sæsonen er saa kort, at den aarlige Arbejdssæson ikke overskrider seks Maaneder. Vi kan ikke se, at det Grundprincip, der er Basis for denne Lovgivning, giver nogen virkelig Begrundelse for at paabyde Ferie i slige Tilfælde.

Jeg skal saa sige et Par Ord om det Ændringsforslag, vi har stillet til § 4, den Bestemmelse, som handler om, hvordan Ferien skal placeres. Navnlig paa dette Punkt er det mig en stor Skuffelse, at der ikke har været vist nogen Imødekommenhed fra Flertallet. De Bemærkninger, der fra vor og anden Side i Udvalget er fremsat om den Stivhed, der er i Reglerne, som de nu foreligger, synes jeg burde have opfordret Udvalgets Flertal til at prøve paa at lempe Reglerne. Havde de ikke kunnet acceptere de Ændringsforslag, vi har stillet, havde der været al Grund til at prøve paa at finde andre og lempeligere Regler. Vi tænker navnlig paa de Tilfælde, hvor der skal gives Ferie i Landbruget, og hvor det fra mange Sider er oplyst, at det aldeles ikke vil være til Gavn og Glæde for Arbejderen, at han er pligtig at holde Ferie seks Dage i Sammenhæng i Sommerhalvaaret. Det kan være, at han selv har Hus og Have, hvor han kan ønske at arbejde i den Tid,